

ת"פ (עכו) 59627-08-23 - אורהאן ג'ארחי (עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

ת"פ (עכו) 59627-08-23 - אורהאן ג'ארחי נ' מדינת ישראל
ת"פ (עכו) 59627-08-23 - אורהאן ג'ארחי (עצור/אסיר בפיקוח)

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בעכו

[23.01.2025]

כבוד השופטת פרחא ג'ובראן מילר

החלטה

לפניי בקשת הנאשם להורות על קבלת תסקיר עונש בעניינו.

הבקשה קצרה ועניינית ולפיה התבקש בית המשפט לאפשר קבלת תסקיר עונש בעניינו של הנאשם, בכדי לעמוד על אורחות חייו באופן מלא, ובכלל זה על מצבו האישי, הבריאותי, הנפשי ולצורך קבלת עמדת המתלוננים ומהימנות הראיות שהוגשו מטעם ההגנה לעונש. הנאשם ביקש כי במסגרת התסקיר יתייחס שירות המבחן לאפשרות הארכת מאסר מותנה שניתן בתיק קודם, ע"י בית המשפט המחוזי, שהמאשימה עתרה להפעלתו. הבקשה הוגשה לאחר תום שלב הטיעונים לעונש.

המאשימה מתנגדת למבוקש. לשיטת המאשימה טענת הנאשם כי המאסר המותנה שהוא עותר להארכתו, הינו מאסר חב הפעלה (בניגוד לטענת הנאשם כי מדובר במאסר בר הפעלה) שלא מתקיימים התנאים להארכתו ועל כן אין מקום להורות על תסקיר עונש שיתייחס לנושא הארכת התנאי. עוד הוסיפה המאשימה כי אין מקום להפנות את הנאשם לתסקיר לנוכח עברו ובהינתן העובדה כי הוא ביצע את העבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי בהיותו אסיר ברישיון. דיון והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים והוראות הדין הרלבנטיות, מצאתי לדחות את בקשת הנאשם להפנייתו לתסקיר. בסעיפים הבאים אנמק את החלטתי:

1. לטעמי המחלוקת בין הצדדים לעניין היות המאסר המותנה חב הפעלה או בר הפעלה, אינה העיקר לצורך התוצאה אליה הגעתי שכן קודמים לה קשיים אחרים העומדים לחובת הנאשם ומטים את הכף לכיוון דחיית בקשתו לעריכת תסקיר עונש.
2. הפניית נאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר עונש נעשית, בדרך כלל, לשתי מטרות; הראשונה בחינת אפשרויות שיקומיות של הנאשם והשנייה הנחת תמונה מלאה יותר ביחס לנאשם, הרקע האישי שלו ונתוניו שאינם קשורים לביצוע העבירה.

3. בעניינו של הנאשם, גם לאחר שהורשע, הוא נמנע מהבעת צער, חרטה או רצון להירתם להליך שיקומי. גם בבקשתו להפנותו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר עונש, אין הנאשם מביע ולו ברמז את נכונות להשתלב בהליך שיקומי או נזקקות טיפולית מכל סוג ולא בכדי בקשתו עלתה בתום שמיעת הטיעונים לעונש.
- הנאשם דבק בעמדתו זו לאורך ניהול ההליך, כאשר הוא שב ומטיח במתלוננת ובגורמי אכיפת החוק טענות קשות. משכך, בהעדר אפיק שיקומי או נזקקות טיפולית, לא נמצא כי התסקיר צפוי לשרת מטרה זו.
4. באשר למטרה הנוספת; במהלך בירור ההליך ולנוכח שמיעת עדי הצדדים וטיעוניהם לעונש (הטיעונים נמשכו מספר שעות), נחשפתי באופן ישיר ומלא לנתוני האישיים של הנאשם ועמדת המתלוננים. הנאשם העיד בפניי במסגרת פרשת ההגנה ובמסגרת הטיעונים לעונש ללא הגבלת זמן, סיפר את אשר על ליבו והגיש כחלק מראיותיו לעונש כל מסמך שחפץ להגיש והנוגע לעברו, עמדותיו כלפי נשים, ומצוקתו הנפשית מעצם השהייה באזוק אלקטרוני לפרק זמן ממושך. על אפשרות הצגת נתוני הנאשם ע"י בא כוחו ללא תסקיר עונש ראה ע"פ 5626/14 מרק לנקין נ' מדינת ישראל.
5. באשר לטענותיו לעניין הארכת התנאי; המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית הינה סעיף 56 לחוק העונשין, הקובע כך: (א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. [ההגשה לא במקור]
- (ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת".
6. משמע כי תנאי בלעדיו אין לצורך בחינת הבקשה להארכת התנאי הינה אי הטלת מאסר בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק שבפניי. גם אילו הייתי מקבלת את טענת ההגנה כי מתחם העונש בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם תחילתו במאסר מותנה (ואינני קובעת זאת), איני סבורה שניתן להציב את הנאשם בתחתית המתחם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. הנאשם עמד על חפותו, בחר לנהל את ההליך מתחילתו ועד סופו, עפ"י זכותו המלאה, ובהתאם נשמעו לאורך מספר ישיבות עדים רבים ובכללם המתלוננת ובני משפחתה ולאחר מכן מספר עדים מטעם ההגנה.
7. מקובלת עליי טענת ב"כ הנאשם כי בחירת הנאשם לנהל את ההליך עד תום אינה יכולה לפעול לחובתו, אלא שבענייננו התנהגותו של הנאשם במהלך בירור ההליך לא פעלה לזכותו שכן הפרוטוקול מעיד על התפרצויות בלתי נשלטות במהלך הדיונים ביותר מהזדמנות אחת (אפנה להערותי בהכרעת הדין לעניין אמרותיו החריגות והמטרידות כלפי התובע) ולאחר מכן, בתום ישיבת הטיעונים לעונש, עת נדרשה התערבות המשמר כפי שהאירוע תועד בפרוטוקול ישיבת הטיעונים לעונש.
8. על כן, איני סבורה שניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד בתוך המתחם או בחריגה לקולא ממנו. יוצא אפוא, שאיני נדרשת כלל לשאלת היותו של התנאי חב או בר הפעלה שכן גם אילו מדובר בתנאי בר הפעלה, אין מקום לחדשו.
9. בנסיבות, נוכח העדר אפיק שיקומי ברור, המועד בו הוגשה הבקשה, התמשכות ההליך כאשר הנאשם בתנאי מעצר באזוק אלקטרוני, והאפשרות רחבת היד שניתנה לנאשם להציג את מלוא נתוניו האישיים בפניי, לא מצאתי להורות על עריכת תסקיר עונש בעניינו.
10. לסיכום, הבקשה נדחית. גזר הדין יישמע במועד שנקבע לכך. ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ה, 23 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.